

bu sirk benim

MED

BU BENİM SİRKİM

MED

MED. DURUYOR VE HAREKET EDİYOR.BU BENİM SİRKİM İLK KİTABIDIR.

İletişim:

WWW.MEDINPROGRESS.COM

|

MEDGXY@GMAIL.COM

BU BENİM SİRKİM
Med

KİTABIN ADI: BU BENİM SİRKİM
KİTABIN YAZARI: MED
YAYIN KATEGORİSİ: DENEME

İSTANBUL . TÜRKİYE

tüm soytarıllara ve palyaçolara...

sonsuzluğun sonunda bekleyen ironinin efendisi
kucağındaki kedisini severken düşüncelere daldı
ve dedi ki: “zamanın başlangıcından beri buradayım,
oysa zamanın başlangıcı bile yok.”

biraz daha düşündü, iskemlesini kaydırđı.

kedisi boşluğa atladı, paralel bi zamanda yine kendi
kucağına düşecekti, biliyordu.

düşündü,

düşündü...

durdu ve boşluğa sarfettikleri:

“her söylediğim kulaklarımda yankılanmasa belki biraz daha çok
konuşurdum.”

yine bazen

bazen dünyaya iyi davranmaya değmez diye
düşünebiliyor insan.
yine de yanılmamak lazım.

yok günün affı
geçen zamandan gelen.
akıyor, akıyor, sürüklüyor.
bizler de bakıyoruz
ve kaçıyoruz
tükeniyoruz
iğrenç gezegende
güzellikler ararken
ya sabah yatıyoruz
ya da uyanıyor
her şekilde bunalıyoruz.
içiyoruz keyife, kedere.
bitiyoruz abi
cidden bitiyoruz.
yine de böyle iyiyiz
birlikte soluyoruz...

sabit

en gerekli bağımlılık
içinde
acıkmış yine
ağız da bozuk
hiç hoşlanmayız
gerçeklerden hoşlanıp
gerçeklere varım
yarımdan kalma bi' elma
rengi atmış
içi sulu
koydum masaya
verdim eline

iks mesele

akıl, kitap ve erdem sahibi kişiler buldukları üstün farkındalıkta kendini bilge sayıp üstünde yürüdüğü toprağın huzurunu kaybettirenlerdir. mesihlerin peşinde patlayan egolar, ortak fikir çöplüğünde kendilerini hikaye etmeye yetecektir.

aydınlanma ve mantığın huzursuzluğunda kavrulurken,
etraftan tiksirmek olası

ya da

gördüğün kadarıyla komik olduğunu düşünmek,

siktir etmek ve pompaya devam etmek için bir sebep daha görmek olası.

tam amına erdirenle başlayarak

gerçekten hissetmediğimiz şekilde davrandığımız saniyeleri sikeyim

pusulasını şaşıranı anal yollu sikeyim

komplike işleri vickse havale ediyorum

gerçekleri

yapay gerçekleri

yanal ve domal gerçekleri

en büyük balıktan başlayarak

pullu pullu.

aydınlanmaya ihtiyaç duyan insanlar

yüzlerce kitabın sebebi olmuşlar.

çelişkiye önem vermeden dinlersen

hepsi bireyin sonucudur aslında.

her Şey normal
her Şey normal
bu sefer soruna değil
ozüme gidenlerin
lütfeñ gitmeyin
buradayız
bilin.

bugünkü intihar mektubum

hektar hektar orman yandı
zenciler öldü
ozon delik
sevgilim bakire ama hamile
merhaba ben tekim
ve bugün çok mutsuzum

kendini dinletmek için başkasını dinleme
sonuca ulaşmak adına yarımalar yarımalar
yarımalar asla tam olamazlar
bütün; tek bir parçadır sorunun merkezi dahilindeki
yadırganmaması ve aldanmaması gereken
kişinin tüm hayatı boyunca görmeyi tercih etmediği gerçeği
arayarak geçirdiği çok kolay bir yolun ortasındayız
en nihayetinde

tık tık

esasen güzel gibi...
akar, akar, akar.
pek takılası değil.
zaman tam olarak 1
sürekli bölünüyor
binaltıyüzkırkiki yazıyor...
of bi de saliseler.
saçma demeyelim,
bölen kızıyor.
öğlen geçti,
yemek geldi.
on dakikada biter
yetişmek lazım.

bekle bekle

bir örnek verebilseydin,
bu düğüm çözülür de
günün benzeri yok ki.
zaman diyip doldurmuşlar,
kum taneleriyle.
hepimizin celladı olmuş,
gündüzle gece.
böldükçe bölünmüş,
öldükçe yaşlı sorulmuş.
ölünce ne olmuş?
bitmiş derdin.
düşünmesene!
kendi yarattığın ölümü
bekle... bekle...

ben sana
aşığım
şu an
genleşme mümkün

arıyor dışı
gerçekten istediğini
yanılıyor
katmanlar var

vuha

ışıklar söndü
zifiri karartı
bilenler sustu
tam sırası
şimdi
vahşetin tadı
akacak kadar
sağduyu yok
her şey normal
vuu haaa
dejenerasyon
olağan
yadırgamıyoruz

kesikler
hep iyileşiyor

evet

dalgalan bebeğim ürpert içimi
tıpkı şu an köpürdüğün gibi
her saniye daha fazla
ve daha vahşi arzuladığımız
ıslak çıplak özgür dakikalar
ah arzular
senden nefret etmeme yetecek kadar
siktirip gitmen gerek gerçekten
her aklımdan geçtiğin an
karşıma çıkmasan
leş sikiciliğinle tek başına kalıp
beni de bıraksan
ben de yol alsam

uyan bebeğim gözünü aç
farket kımıldayamadığını
ve seni düzecek olduğumu
ne kadar aksini söylesen de
hep isteğinin bu olduğunu
kabul et tatlım bu senin oyunun
kavgalar
seni daha çok tahrik eden sevişmeler
istediğini alma zamanı
siktir git şimdi özgürsün
seni her aklımdan geçirdiğimde
karşıma çıktığın gibi
devam mı edersin yine
aklımı çelmeye
aynı teraneye
aynen öyle bebeğim
hastalık böyle bir şey

..xyz

artık sevemediğini söyledi ve kasedi dinlemeye başladı.
“kurtar beni, kurtar beni.”

kurtarılmayı bekliyor muydu ki o?
sen?
ben?

“ben buradayım, acıyan yerlerim kendini haklı çıkarmaya çalışabileceğinden daha fazla. artık dans etmiyorum.. öyle mi görünüyor? o kadar da üzücü değil sonuçta ayaklarım yere basmıyor.

aylar içinde yıllar üzerine kuracağın düzene alışırken ilk günden ordasıdır. ordasıdır ve çıkarılmayı beklemezsin.
“kurtar kendini, bataklık yok.”

anlatma bana.. hava serindi, üşümeme sebep olmasa bile bu görüntü senin değildi.

bir laf etmeye yetkili göremiyorum kendimi bu durumlarda. başkalarının cümleleri hareketleniyor beynimde ve fazla zorlanmadan ağzımdan da yuvarlanıyorlar.
“ben yoksam, sen yoksun.”

zyx..

ben buradaydım hiç beraber olduk mu? her batan güneşe bakmak yerine solan tek bir çiçeği farkettiler mi beraber? her akşamüstü batan güneş ve tekrarlanan kaset.

her solan çiçek için yerine getirilemeyecek bir istek.
aranmasın artık sebep.

gidene de gitti denilsin.

bağırmasın, aranmasın, dolanmasın
gitsin ve solsun kendi kendine.

“kurtar beni, kurtar benim”
hiç eğilmedim ki üstüne.

“kurtar kendini, bataklık yok”
kaplamışsın bütünüyle.

neden mi böyle?
dön başa, sor kendine
belki de var bile olmadın kendi kendine

herkesin yapamadığını iddia ettiği çok basit işler var.
eğer ikna olmanız için gereken, birinin bu işleri yapması ise
ben hepsini yapacağım.
makas kullanmak hariç.

hiç sevemedim.

arada bir tersten bakmak gerek.
ters ters bakmak değil dostum,
tersten.

sallantı

kısa yürüyüşler yapıyoruz
hahahah!
gündüz ve gözlükler,
pek keyifli değil mi?

suratlarda tebessüm görmek,
her yerde olmayanlardan...
güneşini batırıp denizle kalmak,
biraz bira yudumlamak falan.

dans ve bilinçsiz adımlar,
gözlerini kapayıp savrulurken.
müzik akıyor, müzik akıyorken
ay kadar yalnız hissetmem değil mi?

uykudurca uyuyup gezin
bir anda sabah yine
bunu da batıracağız
vallahi çıldıracağız...

yaşadığımız hayata belgesel gözüyle bakıyorsunuz, inceliyorsunuz. yorumlayıp belgeliyorsunuz. içimize kaçması gereken bir durum arıyorsunuz. utangaçları utandırmak, sinirlileri sinirlendirmek, kutupları içimizde yaşamak aklımıza yattığı sürece. sansürlenmiş düşüncelerimiz matrixten öteye gidemiyor.

cool ha

dur

durmanın sınırları yoktur. duralım diye duraklar vardır. bin-sekiz-yüz metre yol üzerinde yedi durak vardır. bu kadar zaman kaybının sonunda varılan nokta sınırdır ki burası da şaşılacak kadar ufak bir şeydir. A bölgesinin M bölgesinden pek farkı yok. üstelik sınırlanmanın sınırı yok. her yerde duraklar var, zaman kaybettiğin için önemli olduğunu sandığın. benim sandığımdan çok daha farklı olmayan bi sınır.

bugünkü intihar mektubum

oysa uğraşlanlarla en ufak bir alakasının olmamasını istiyordu. biraz hareket etmek iyi gelir diye düşündü. pencereyi açtı, havayı kokladı. bir gülümseme eşliğinde üzerindikileri değiştirdi. pencereye yaklaştı, üzerine çıktı. ellerini açtı ve bıraktı kendini. iç organlarıyla çimlerde uzanmak gibisi yoktu. özellikle hafif rüzgar eşliğindeyse.

x

baktığın renk hep mordu
biraz da tenimsi
hep mordu
sondan bir öncesi
benim değil senin mor
mor var gördüğün son renk
mor var görmek istediğin tek renk
biraz arkası aslında rengarenk

y ve z

ölüler cinnete
vücutlar zimmetli
katledip sikinde mi
kötü karma falan
götü yemeyen yok
bonus olur
ez güzelim ez

bir
iki
üç
kırmızı
sarı
yeşil
az
normal
çok
çok
normal
bir
az
iki
üç

bir	iki	üç
nedendir	çözündür	sonuçtur
olmayan	şekiller	kümelere
dört	beş	altı
örülenler	verilenler	alınanlar
dururken	saldırıları	güçlenenler
altı	üstü	tümü
beş	beş	küsenler
evrene	gezegenlere	dünyaya
sorular sorup asla cevap almamaya çalışarak	peş peşe	peşe
bölenler	ölenler	doğumlar.

..ve

bazen yerimde duramam
hareket ederim
üç beş zaman geçip
aynı yere dönerim
bugün biraz güneş
olabildiğinden kısa gölgeler var
bizim tarafda esen rüzgar
tam yüzüme gülüyor
akşam yakarsınız ateşi
keyiflenin diyor.

sessiz sakın orman
müzik durmuyor
zıplayan yammyammlar
çıldırıkça çıldırıyor

ormanın bu köşesinde sakın ve hızlı bir hayat hakim. yabanmersini likörü güne neşe katıyor. çimlerde yuvarlanıp, doğayla sevişiyoruz. gökyüzünde koyu bir kırmızı romantizmi onaylıyor. yüzler mutlu, kaygılar geride. herkesin bir olduğu bu ormanın içinde...

laf..

yeni modamız sözler
tonlarca sayfa
lafı geç birader
bütüne koşsana

bastığımız yere bak
geldiğimiz yere bak
tekrarlanan oyunlar
siktir et satırları

kafana denk hepsi
kafana dank etsin
siktir et satırları
bastığımız yere bak

bitmeden başla
başlamadan biteceğine
biteceksen tohumdan
iteceksen yolundan
eksen seksen diksen
ilk sen misin
dursan baksan
süzülen bir tek mi
etkilen
etik
etiket
bırak git
nalet
felaket
göz gör
göze bak
gözün üstün
körsün gözün
ulu
ulu
kara bulun
kara bulan
kara bas
karaktersin
üstünsün
üstün çıplak
üşümez
çırılçıplak
düşünmez
rahatsız değilim

rahatsızsın
artık ben de rahatsızım
o kadar rahatsızım ki
rahatladım
rahatladın mı?

zaman mekan
mekanik her an
zaman her an
herhangi bir yer değil
her an her yerde olan
zaman mekan
iğne ve de saman
bak işte orda zaman
kahkahalar eşliğinde
geçiyor zaman
ve mekan

paylaştıklarını paylaşmazsan
sorun karşında
sorun görmezsen
gösterirler
gösterilenle yetinme
açları kullan
sana satırlar çıkardım
keseceğim iyi niyetimle
niyetinden şüphlen varsa
bu satırlar sende
bölmesini bilene

üzgünüm dostum yavaşsın
hayal edemediğin sonuçları ararsın
ararız
bulursak haber ver
bende parazit var
kolpa limanlar değil de
yaşanacak aşk var
aşk aşık olalı aşığın aşkına
aşığın aşık oldu aşkın aşkına

kabul et diyorum
kolay geliyor.
kimse seni kendisi kadar sevmiyor.
itiraz etme
kabul etmiyorum.
zaten
ben olmanı istemiyorum.

sevgi ışığa karşı geliyor
gölgeler eğriliyor
büküyoruz gerçeği
gun doğarken
soğurduk bu sefer
zamanlamalara karşı
kaçış planları
aç kapa kapıları
işte sana hiç ve anahtarı
gözün görmesin
görme
emdiridik akıttık
alayı gri

savunduğunu savurma
sende dursun
seni beni tüme vur
bozulanları toplarsın
akçe akçe akıyor
bağımlılar koşuyor
zaman yok etti
bağımlılar taraf geçti
paragraf yok paralandık
haksız yok haklandık
en koyu yeşile tapan dostlarım
dini imanı bıraktı

kahr et, ateş şişman
zam an, gel bana
boşluğunu ver bana
bu sıralar gerçeksi olaylar
öte yanda yapay
hangisi, hangisi
nereden koşayım
nereye gideyim
kim anlar ki beni
yalnızım
hep yalnız
dostuz
hep dostuz

bitmedikce.
her türlüyle
herkesin
uğraşmaya devam eden
herkese
fitil fitil
çiziyorum
kestaneyi de çiziyorum beyni de çiziyorum
ruhu da çiziyorum
eziyorum biçiyorum
lanetliyorum
lanet ediyorum
aynısını hissedip daha çok hissettiriyorum
ve dahası
sustukça susuyorum

düşünce
düşünme
düşün-dün
düşünde
gel bana işte sıfır
nokta sığ
bu da düşün düğümü

karalamalar
yakıştıramadığın kendine
daha bitirmeye şans vermediklerinden
tek bir çizgi ile değil
kanırta kanırta üstünü örttüklerinden
ya da zannettiklerinden.
bir kağıt parçası ve kalemle
yalnız kalmak masabaşında
kendini sorgulamaktan farksız
dürüstlüğün seni rahatsız ederken.
yükselen çığlıklar dehşet ve heyecan
basitce işlenen bir cinayet
tecavüzün daniskası ve panik
aldırmayıp çıktığında pencereden
manzara ve sessizlik ben burdayım diyor
ve patlatıyordu tokadı.
yazmaya devam etme yok olacaksın
yazma bu sefer yanan tahtalar değil
yazma beyninde bir odada kaybolsun
yazma ki görme iğrençlikleri.
boktanlıkta kaybolduğunda yazma
bu şekilde rahatlama
unut gitsin.
mutluluğunu ve huzurunu yansıt

ölme
mesela.

güzelliğe baktığını görmek
kendinde olsun ya da olmasın
paylaşabilmek gerçekleri
inkarı ortada ihtiyacı olanın
ve
bulanın bir an bile olsa huzuru
dahilinde kusuru...
gülün biraz
unuttular küsüratı.
sen de bırak doğrularını
küstahlığını.
hiç bilmedin karşı arzuların
gerçekten neyi geçmekten
alı koyduğunu kendini
ve yine ve
aşamadığı kendinden
şikayetçi olmadığını...
gülün biraz
herkesin yapamadığını yaparsın
delireceğine anlarsın.

sen giderken dur demeyeceğim
gerçek olduğun an bu bile olsa.
üzülmem, dur deme zsem
üzülmem, yine de buradaysan.
mavilerin ardında kaybolayım ister
belki...
bakmayıp kaçanların adına
üzülemem.

herkes dur denmesini beklerken
durup hiç bir yere gitmezken
dünya ruhumuzu eziyor yine yine
belki de demeye sebep ararken.
sikikler olduğumuzu farkettiğimizde
ve farketmeyip bildiğimizde
gidecek pek yerimiz olmadığında
diyecek pek lafımız kalmadığında
daha zor olurdu
hayal
ve
kırıklığı
batanları
akan kanlar
yaralar
ve olmayan bantlarımız
yüzdüğümüz beynin denizi
boğmasaydı
mutlu olur muyduk
belki...

varoluşumsal devinim.

parşomen

fersah

karabüyü

yokol an

ya kalan

yağan yağmur
akan sel
buhu gözler
toprak killi
histerik bir kelime ararken denizde
boğulan santimetre
bir hece
milim
ve

.

andan ötesi bir zaman dilimi
popüler kültürün arakçıları.
anlamadıkları ve asla hissedemeyecekleri hislerimi yayınlamaları beni çok fazla
kahrediyor

kalbim çok kırık
ruhum çok çizik
bedenim yorgun
umrum yerinde değil
taş gibi sert ve kayalar kadar dik
durmak
zorunda mıyım her saniye

kovuluyoruz evimizden
toplanıyoruz sokaklardan
huzurumuzu alıyor piçler
koltuk makam otuzbir gün peşinde

kavgalar gürültüler emekliler sarhoşlar
kısıtlı veriye sahip organizmalar
sızlanmalar ve durmadan ağlayanlar
koltuk makam bal kaymak

dostum, kardeşim yok edilenler
fikirler ve istekler
hırslı kuklalar süregelenin çocukları
koltuk makam am peşinde

hani o Şekil pankŐın
hani o Şekil inceden
hani o Şekil hŐrrem
hani o kale iĀten
hani o kale dıŐtan
zaten siktin anamızı
zaten siktin yetmezse
gel iki gram akıl kaldı
gel bi gram akıl kaldı
gel bak o da kalmadı
bak gelme o hep orda
Őaka lan bi bok olduğu yok
aynı boksun anladık işte
hani o Şekil pankŐın

mürekkep
ve
zam an
derine girdiği kadar
derinde kendini bulana
derine gittiği kadar

fark

yokluktan vazgeçip	varlıkta varolmak
çokluktan yontulup	azemi hızda ilerlemek
eskizleri bırakıp	ciddiyete dahil olmak
olmak çok olmak	konuşmak dinlemek
dilenmek dinlenmek	asabiyet tasavvuf
kardeşlerimiz sevenler	sevenler bölenler
tarafsız taraflı	taftar tarafsız
bölümler salise	bölenler binlerce
ölümler canı	doğanlar farklı

mı sence ?

uzaktan yakına yakına
zamana yakın yakına
yakına yakına yakına
en dibinde uzakta
son satırlar
yazmasam da hatırımda

dört yılda bir ağladım,
dört mevsim değişti de,
kahveye çalan kokusu değişmedi.
her mevsim başka benimkisi.

etik; çirkin bir kadın. beti, benzi ilik.
gördüklerinin fazlası, sade bencillik.
romantizmin çivisi çıkmış, paslanmış.
agresifim bu mevsim, senin anan kaşarmış..

her günüm cumartesi, yok ki zamanım.
parçala, böl, yarat, yok et!
dur bir nokta. sıfır biraz yalandır.
hatır, andır, kandır. an, saftır.

hastır hastası açarsa yasemin
sancı, neşe, delir, şehvet her seferin
yalandır kederin ah! o betterin
bir maske, balo, partı beklerim.

ilk yazım oldu bu
gezegen yerli yerinde değil
dizdim dizdim gediği gedik
yoktur dedim bu zaman benim
yargıları yarabandı yapalı
benim dengim kendim değil
bölünen o ki bir değil
az mı taşıdım çok mu yükseldim
bence mazeret bu değil

şekil boyut arzı endam
atın odunu yakın topunu
ilmik geçti mi beynine
şeker, yeşil, kadeh isterim.

hiç yapmamasını bekliyordum. onun da farkında olduğunu düşündüğümünden. yerde her zamanki güzelliğiyle uzanıyordu, hatırı sayılır miktarda bir kan birikintisi içinde.

son gücüyle hayatışığı kosmosa karışmadan hemen önce kalkıp beni öpmesi hayatımı hiç de kolaylaştırmayacaktı.

“işte bu sonuncusu” dedi ve gitti.

cesetlere karşı bir bağımlılığım veya bir sempatim yok.

formalitelere ise anlayamadıklarımından-(dı).

bunu yazmam bedenini orada bırakıp gitmemden biraz daha uzun sürdü.

beklenti olmadığı gibi anlaşmalarımız ve kurallarımız da yoktu.

sadece istekler.. arzular.

pek gülen biri değilim artık..

esprî kabiliyetim de anlaşmalı kurumlarım ve sempatiklerim olmadığından biraz kendi içinde yok olmaya mahkum ‘kaldı’

Darla'nın ölümüne dair hiçbir yayıncurumundan haber almadım. hiç

bakmamış olduğumdan da olabilir belki

ya da bakamadığımdan.

gün içinde olasılıkları çarpıyorum, biraz da etrafımdakilerin yerlerini değiştiriyorum. Hesap yapıyorum diyebiliriz aslında.

Bazen sonuçlar küçük olsa da olasılıkların hareket ile buluşması büyüleyici ve korkutucu olabiliyor.

Etki-tepki, büyü ve korku. Korkunuz tarafından büyülenmeseniz iyi edersiniz.

Denklemden birini çıkarmak bütün kattıklarını toplamdan düşerek başlıyor. veri; rasyonel olarak hesaplanmaya çalışıldığında

*

uzun olduğu kadar sonsuz

sonsuz bölü sonsuz = 1

*

tıpkı olması gerektiği gibi

tüm işlemler gibi

ok gibi hedefi bulmakla bitmiyor

ok hep yarı hızda ilerlemeye devam ediyor.

Ruhumdan ateş istiyorum.

Kalbim (eğer varsa) güç ve enerji ile çalışsın diyorum

“Olasılıkları çıkar, yer değiştir.” diyor.

biliyorum

kalbim, sen, ben ve beynim bunu tartışmıştık.

Ben de “zamanı var.. sen ister isen mazeretinden kurtul.” demiştim

Kaç kişilik böldüm. kaç tane ben yarattım. her adımda biraz kendime çarptım

- Nadas da varmış.. verdiklerimi alacağım.

- Bölünenler toplanmaya başladı

- Yaptırımımla değil, bezdirmekle değil

+ Kimsenin altına girmediği yüklerle ilgili.

%Meteor, metafor, metanet, melankoli, math afet emin.

Sıfıra kalamadım ^yet.

kontrol verilmeden almayacağım, dünya benim oyun alanım.

ölmeden sürüngene geçmek takdiri, sizin samimiyetiniz.

Tepeden anlayamıyor(muş).

Yere inip, küçük dağları yaratmak lazım.

adrenalinse aradığın fısıldaman yeterli.

sömürdüm geçmişinizi, hastalıklarınızı, bağımlılıklarınızı.

Tırnaklarınla kazımak bu olsa gerek.

Sana anlamlı bir tarih daha gönderebilirim eğer eyer istersen.

Derdin ne dersen.

Tüm bağımsızlığıma rağmen darlanın geleceğini.. öleceğini bile bile çizmemdir.

Tek bir mekandan sorun çözmek yerine, tüm dünyanın arafında hapsedilmiş

olmamdır.

Sorunlarımın neredeyse en küçüğü.

Dinlenmemiş olmak değil.

“eğer bi sanatın kendini yansıtmaması gerekmiyorsa zaten hiç bi’ şey demeye gerek yoktu.”

arapta çok seçenek var.
yapaylandırılabilir, çizilmeye çalışılan arınma çabası.
arınmak nedir bilir misin?
bu resmi çizebilir misin?
Kendin çizdiğini söyleyebilir misin?
Ben söylerim
ama sustum, hepinizin ağzından çıkıp geri bana gelene dek.

Darlanın ölümü üzücü oldu
bölünmemiş kaos'a olan tepkimi (sözlerimi) çaldı.
Doğduğunla mutlu olabilir misin önceki seni bile bile?
Oldurduğun seni değil, özü göre göre.
Çaldığın benlik, kendi yansıman.
2 kat karmaşada mutlusun değil mi?
Bir kaç kat daha çıkalım?!+')(=
Yasalar emrimde!
Çıkararak olmak ayrıcalık değil gerçeği bildiğinde.

Dönme zaten farkındalığımla. Ne diyeceğimi bilemem.
Farkettim de zekam dahil ben yokmuşum.
Sen varsın
Varol dediysen de varolmadın, kendi kısıtlamanı yaşattın.
Darla, gerçekte. Tüm kavramlardan arındırdığım.
Keşke kendini ispatlamaya çalışmayıp o parlak cennetin bahçesinde otursaydı
en azından bir süre.

Ölene kadar tanışmadığımızdan ölümünden sonra da bir gelecek olamayacaktı.
Tükenmeyenlerden sadece biri gerçek, o da sadece herkesin anlamasını umut eder.

öldürmedim diyemez
terketmedim diyemez
seni sana anlattırır
mümkünse hiç hareket etmeden.

Tüm günahların hakkını kim veriyorsa o kadar yaşadım.
Hakkımdır
anlamak hakkımdır
çöpçü de olsam hakkımdır.

tek kalabildin mi hiç? herhangi bir yerde.
emin misin? bir kez daha düşün bence.

Daha iyi bir resim çizebilir misin deme lütfen.
Ben.
vasıfsızım.
tuval sende, boya sende.
istediğini söyle sadece.

Garipseme işte burası gerçek hapisane.
geri gelme.

Mazeretlerini asırlar ötesinden duymama gerek bile yok.
Ben havadayım, sabit.
Bedenimi kime sorsan gösterir zaten.
Ayrılmaya da niyetim yok..
hapishanemden.
ve son-
kendinize pay çıkarmayın hapishanemden
kurgu benim en nihayetinde.

belirlen sınır su olsaydın baraj dikerler.
yıkılırsa bir kaç medeniye ezip geçerler.
anlamamı gördürmeye uğraşmadıysan her salise
yine de sorun değil öğreneceğimiz hadise.
velevki bulduk bir bütün.
tuttum yolunu gördün kördüğüm.
tahtası çıkanlara bir trampen
egonun delindiği kara delikten.

yanlış anlaşılmalara mahal vermeden
geleceğim geçmişten doğduğum bedenimden.
sıyrıldığım her hareket
sıyırdığımız bereket
damlayacak belki de birikecek
gören gözlerin üçünden
umarım hiç biri yere düşmeyecek.

gülmeyecek deseler de gördüğüm burası
zamana takılmadım hatırların hatırası
vezni bezdirdim
beni bilirsin- öyle hissetmiştim.
her dokunuştan kaçarken
gerçek dünyadan bezdim.

hala hiç büyümedim
değişmedim
farkım yoksa gel göster.

utanmıyorum
eksik kalmaktan
utanmıyorum
bu kaptan
utanmıyorum
tekrarlamaktan
utanmıyorum
utanmıyorum

bulanıyorum çıktıkça dibinden
mora boyadığım gözlerinin tereddütünden

bir varmışsın bir yokmuşsun
ne değişir
bir varmışsın bir yokmuşsun
ağaç yine eğilir

bir delilik gibi mi?
geçici bir geçicilik.
miyim?

beklemiyorum
söyle.

Alenen ve bedenen özgür olmayan zihinler
sözde zevkler, hikayeler, oyunlar
bilinmeyen çıkışın
bilinmeyen yolunda
sahi siyah mı her yarısı
her laf cüzam
her fikir ayrımcı
içtiğim zehir zıkkım oldu
tabiatta tapu
tabiatta tabu
Pangrea garip kald-ı

5 kişi ve ben oturmuştuk geleceğimize
çiziyorduk küçüğü
küçük büyüdü gözümüzde
geri döndü denklemeden
yine arada yol buldu bitirmeden
sebebini aramıyorlardı artık
karamsarı pek kalmadı
kainatın neresindeydik
5 kişi ve ben oturmuştuk geleceğimize
gördüğümüzle yaptığımız bir değildi
sinir bile bozulmuyordu artık
ettiklerimize yeminlerimize
bozmadığımız kalmadı
5 kişi ve ben oturmuştuk geleceğe.
terbiyesi kalmadı yolun
kelimeler pek anlama yönelmedi
geliştik geçmişten geliştik ara dereden
keşişler utandı alimler utandı
sulandı budandı kutsandı ve sonlandı
5 kişi ve ben oturmuştuk geleceğimize.

Neden bana bakıyorsun?
neden peşimi bırakmıyo'sun
iddialarımı bıraktım,
mağlubiyetim ile sarhoş ol diye
sarhoş olup düşme peşime
unutamıyorum yapılanları,
terketmiyor sanrılarım

Kan revan kafamın içi
Kan revan derimin dikişi

başlangıç-tanımıyorum, görmedim, bilmiyorum, sorgulamıyorum,
şaşırmıyorum, karışmıyorum, ısıltamıyorum, ısıldamıyorum. denge var ama
doğru değil, eğri. değişir sehiri ve defteri. yol, su, elektriğe kanmadan, ize
basmadan, iz olmadan ilerliyorum. geri dönüp ileri yürüyorum. sürünmeyi
bıraktım. madalyonun bir yüzü bile yokmuş...
belki ölür belki de yaşarım. yaşaran yeşil değil ise anlamıyorum. Uç adımda
kaybolup iki günde dönüyorum. yorum yapamıyor, gülemiyorum. elli altı
sebepden ötürü bu ilişkiyi istemiyorum.
bu sefer de sınırlanmaktan kendimi kaybettim. oltasını tutturuyorum.
iletişim zor fakülte. ritm geri geldi, bu iyi.
niyet iyi olsa da toplumda ilerleme çok yavaş.. kendimi sonunu bildiğim
bir yolda sondan takip ediyormuşum gibi hissediyorum. inlerden cinlerden
bahsediyorum. güçlü değil ama rahatsız edici olabiliyorlar.. soyumuzun
tükenmesi kaldırılamayacak bir yenilgi değil benim için.
hepimiz birimiz birimiz için birimizin birisine bir şey mi oldu nerede burada
hepimiziçinki?
gördüğüm her gelecek uzaklaşıyor ve geliyor
gösterilen her gelecek bugün var yarın yok oluyor
solan kendi soluyor
öğüren kendi öğreniyor
ben gidiyor benliğim kendisine otostop çekiyor..
ağaçlar insanları dinlemiyorlar,
kendilerini unuttuklarından
küsmüşler tavşan hariç herkese.

ağaç derin
ağaç sessiz
ağaç bezmiş
tabiatın kuralı
tabiatın kumaşı
tabiatın kuramı
tabiatın şurası
tabiatın kumarı
tabiatın ortası
BOZUK ÇIKTI
“

Ayarında olsa elbet farkederdik, boşuna delirmedik, boşuna atmadık binbir çizik bin bir ayrı sebebe.

birbir dolandık birbirimize, bir de dinimize, arka bahçemize meyvelere. az mı taşıdık yaranamadık birinize, yaranamadık da sen niye gezdin elin zihninde.

Kırmadım mı kalbinizi, kırmadım mı kadehinizi, kırmadım mı harbiliginizi her geceyi üç beş gece.

nasıl bir yoksun inadıymış, doymadınız ayar üstü ayar yemeye.

mantığınız mı var sonuç buldunuz? uyanın artık sadece sebep oldunuz.

durduğuma diyorum kabahat! görmeye tahammülü yok benim' içindeki benim' yüzeyindeki resmini.

suçlu aramıyorum kendiniz af olun.

aft yapmayın, şaft olmayın. jant doğmayın.

“

taptığım kendim kendini bıraktı. yankılanmalar peşimizi bırakmadı.

samimiyetsiz pozitif yalan' oldu şimdi moda.

atılmıyor beş adım uygun duruşla.

Bütün dünyaya dava açım

hakkımı bileyim

hakkım yenmesin

akıl ilim irfan bilim uçar

dil gider şekil kalır

Tarih bizi yanıltmasın

“

ve kadın!

bütün benliğini hatasına karşılık vermişti. elinde değildi artık yolu.

erkeğine çektirdiği kendi damarlarında akıyordu artık... gözleri görmüyor
şekillendiremiyordu doğasındakileri.. ama anlamaya başlamıştı ilizyon dediği
oyunun acısının sebebini, kendini.

O'su nerdeydi bulamazdı

Müzik zevk vermezdi duyamazdı

Bencilik kendindeydi kaçamazdı.

aynısını başkasına da yapmıştı kendi bile unutmazdı.

yalın bir yalnızlık
fazla bağımsız
çelişkisiz
ılıman
ortalarda
göze yakın bir vahşilik
sebepsiz gökyüzünün
gece gündüz sahnesi
adım adım
ufuk çizgisi
ve ötesi
çok sesi çıkmayan
son sahnesi yakın
yakınmalardan uzak çaresizliğimin
son raddesi yakın
kararım acılı veya acısız sonuç aynı
aynı ömrümün her günü dünüme bağlı
kelimelerim dilimde
seçimlerim özenle
pişmanlıklarıyla yalnızlık
ölümsüz yalnızlık
sabrımın sonu değil
inancımın çıplaklığı yalnızlık
yalın bir dille içten bir istek
yakın bir ölüm dilerim
bekleyişe son veren
lanetleri gömen
kehanetleri yutan
uzayı kaplayan
boğazlayan acıyı,
gerçeği hatırlatan

tılsımların ötesinde
görüşlerden bilge; sessiz

dop dolu bir ölüm dilerim

şeriti şerit
metraji metraj
3 aşağı beş yukarı
orta hafif dalgalı
tadlardan arınmış
sırasında ölüm

yalnız ben
yalnız mıyım acaba
diğer ölülerden
ölüden korkmam ben
ölümünden korkmam ben
ölürken belki korkarım
tadarım son rengimi
çürüyen bedende bile mor

en ötesi

sabrı tükenen bedenimin çağrısına
son iyi cevabım

başlangıcı bile aynı monoton ölümün

sabah geldi siyahlara bürülü

siyahlar bana ben kelama

bu son son durak

ve başlangıcın köprüsü

SIZINTI

gece

gece... gece kendimi daha çok benmişim gibi hissetmemi sağlıyor... gece, her ne kadar gölgelerle maske taksada biliyorum onun sakin ve yalnız kalmayı tercih ettiğini... gece güneşi sevmiyor değil ki sadece her şey ortadayken kendini saklamaya çalışanlardan sahte gerçekliklerinin ardında yaşayanlardan hoşlanmıyor. gece çöktüğünde maske takamazsın “neysen o’sun” herkes doğasını yaşadığı için korkarlar ondan... reddediyorum insan kalabalığını, tüm bunları aceleciliğin olumsuz enerjisini... şu an yalnız değilim en azından biri bunu okuduğunda yanında görecekti beni. kalabalıkta yalnız olduğumu farkettiğinde beni görecekti yanında. işte o zaman daha da anlamlı olacak gece daha derin ve daha eşsiz. gece duygular rahat hareket eder boşlukta. herkes uyurken etkilenmez uçuşan enerjiden. gece; biraz benim, biraz da sen. hissedersen bunları zamanın gerçekten göreceli olduğunu farkeder isen... zaman akar gider yanımda olursun nasıl geçtiğini bile anlamadan. ben izlerim, fazla söze gerek yok hissederim. gün ışığı ancak öyle daha anlamlı gelebilir belki.

yüzleşme

acılarım; hatıralarım
korkum; bağlanmak
lanetim; aşk
isteğim; huzur

isteğim görünürde çok basit olmasına rağmen yüzleşemediğim o kadar çok şey var ki bazen asla sona ermeyecek olan hayatımda bunu atlatıp atlatamayacağımdan gerçekten şüphe ediyorum ve korkuyorum... geri dönemeyeceğim tercihimizi yaptığımızda bu kısmı hiç düşünmemiştim belki de bunu atlatabilmek için gerçekten fazla zamana ihtiyacım vardır. doğamdan ötürü zamanın lehime işlemesi benim gözümde en büyük gücüm. yüküm normalde olduğundan çok daha ağır, zaman geçtikçe şansım azalıyor. telafi edemezsem ne olacak? sonsuz bir hayat boyu çekilebilir mi bu? önceki yaşantım hala beni takip ediyorsa bunun bi sebebi var. düşünmek istemesem de aklımdan çıkaramıyorum. en azından kabullenmeliyim. tüm bunlar bana bağlı, ben nasıl ay ile bağlanmışsam. beni çağırdıkları isim gerçekten buğuluydu, çok yabancıydı. anlamını şimdi kavrayabiliyorum. ben o'na bağlıyım, beni o temsil ediyor fısıltılarımı dinliyor, güneşin batımını sabırsızlıkla bekliyor ve ne kadar uzakta olsa da sesini tamamen duyabiliyorum...

“med” diye fısıldıyor.

“evet benim” diyorum hafif ukala bir tavırla ona olan hislerimi saklamak istercesine...

ona ulaşamayacak olmayı bilmek beni delirtiyor. çılgınlıklarımı gündüze saklıyorum, onun duyup üzülmesini istemiyorum. yakarışlarım güneşi güldürüyor, duyabiliyorum çünkü bana kızgın ve acı çekmem gerçekten hoşuna gidiyor. ben aslında güneşi reddetmedim ki. sadece bana göre değildi.

güneş kıskanç ve bencil bir çocuk.
ondan uzaklaşmalıyım.

ışılıtı

zaman... pişmanlıklarımı arttırıp, kızgınlıklarımı azaltıyor. zaman beni es geçiyorsun ya ona üzülüyorum. sonsuz bir yalnızlık kulağa fazla mı kötü geliyor? geceleri aralarında geziyorum belki görmeye değer biriyle karşılaşım diye mitlenerek... hiçbir Şey yok. hepsi aynı hepsi! zengini, fakiri, genci, yaşlısı amacsız ve boş. ne benim yaptığım fedakarlığı yapabilirler, ne de ölmeyi kabullenebilirler. daha hayatın en doğal evresinde tıkanıp kalmış insanlar ve her yerdeler. ne ay onları parlatıyor, ne de onlar ayın farkında. geri seviniyorum nk onu başkalarıyla paylaşmak konusunda biraz fazla takıntılıyım. başlarına gelebileceklerden habersiz onlarca insan üzerime yürüyor. cevap vermeye bile tenezzül etmiyorum ama bu seferki farklı... yağmur yağdığında hislerim keskinleşir. sanki doğadaymışım gibi ve bulunduğum sokakta onlarca kişi arasından tek bir ses geliyordu. beynimde yankılanan bir ağlama sesi ama bunu hissediyordum nk belli etmemeye çalışıyordu. parlayan bir yüz gecenin ışığında.

yoksa sadece bana mı öyle geliyordu...

tanışma

parlıyordu ama her an sönecek kadar zayıf. hayır hayır zayıf değildi! kristalin kırılmalılığı zayıflıktan değil zarafettendi. sevgiyi hissedebiliyordum ama fazla katı duvarlarla çevriliydi. bunları onunla görüştüğüm kısa sürede fark etmiştim ve onunla aramda bir bağ olduğunu ilk andan beri biliyordum. sevgi, yalnızlıkta en çok arananlardan. fakat yalnız kalmamak adına ne bencillik yapabilirim ne de fedakarlık bekleyebilirim. sonsuz hayatın seçimi yönlendirmeyele olamaz... acaba benimle ilgili ne düşünür öğrendiğinde veya şu an ne hissediyor benim hakkımda? ya beni isterse! doğama karşı çıkabilir miydim? yanımda olması mutluluk mu demektir?

beni kendine çekiyor ve bunun farkında. yıllardır ütopyamda yaşattığım aşkı karşımda görmek çok garip bir durum. kahretsin! her damlasını istiyorum. çıldırmak üzereyim! ayda parladığı gibi güneş kadar yakıcı. her kelimesi tenimi delip geçiyor tıpkı güneş gibi.

kararsızım.

düşseli

düşüyorum,
düşüyorum durmadan...
düşüyorum durmadan, üstelik hızlanarak.
düştüğçe giderek hafıflediğimi hissediyorum.

derinden
derinden bir çığlık...
gözlerimi açtığında gelen o çığlıkla ben başbaşa, yalnız.
gözler halsiz çünkü göremezler gerçeği.

daha gün batmamıştı ki,
anımsamaya çalışıyorum gördüklerimi.
köprü vardı. evet! bir köprüydü.
eski gibi ama sağlam.
köprünün sonunda tam karşımda duran biri.
o da benim.
ben karşıya geçmedim ki.

yalnızım yine, kendimi seyrediyorum.
kendimi dinlemeye ihtiyacım var,
köprüyü geçmek istemiyorum...

köprüyü geçmek istemiyorum...
bak yine dikkatini dağıttılar, onlar var yanında.
silik silüetler...
kimisi maskesinin arkasına saklanmış.
ah şu maskeler, ben de mi onlardan edinmeliyim bi kaç tane?

düşüyorum,
düşüyorum durmadan...
gece düşüyo gözlerime, geceyle doğuyorum ben yine.
ay ışığı üstüme çöktükçe geliyorum biraz da olsa kendime.

birileri var
birileri...
biri de sensin.
birileri konuşmakta, yüzüme bakamıyorlar.
birileri susmakta, konuşmasa da anladıklarım.

gitsenize akbabalar! bağırarak istedim uzaktan... olmadı.
ama ben, beni nasıl duyamazdım.
anlamadım, kurcalamadım.
bu aralar kurcalamıyorum.
sesim çıkmadı ki duyayım kendimi.
kendimden kaçmasam mı artık?
*not: kendinden kaçma.

ben asla kendimden kaçmadım,
köprüyü de geçmemiştim zaten.

uzun süredir yoktum
düşüyodum,
hem de hızlanarak.

izini kaybettim geceye kapılıp.
sen de güneşe kaçtın biliyorum... bulamamam için.
ikimiz de biliyoruz yollar kesişir.
sen biliyorsun ben sahiplenemem çünkü evcil değilim.
ama denemediniz ki beni evcilleştirmeyi ben ne yapabiliyordum.
malum hikayedeki kurt değilim ki ben kurtarılmayı bekleyen.
prens kadar da cesur değildim terkedeyim bedenimi.

uzandım çimenlere normalden daha soğuk geldiler..
onlar da tedirgin bana nasıl yaklaşacaklarını bilmiyorlar.
karşıya bakmıyorum artık. gerisini biliyorum, yaşadım.
güzel olan yanındakilere bakarak yürüebilmek zaten.
sahi onlar nerde?
ahhh şimdi hatırladım. çoğunu bitirdim, tükettim.

düşüyorum.
ya tutarsa bu sefer?
düşüyorum.
düşmek görüldüğü kadar kolay değil.
düşlüyorum güneşi bi gram da olsa özledim mi?
düşünme. gece bana yeter.

aylar sonra med burda.
nereye kaybolmuştum?
elbet bulurum.

günlüklerim vardı benim.
neyse,
elbet bulurum.

6'7

bana ait olan bir şey var.
en azından var olmalı.
bana ait olana bağlı olmam gerekir, öyle olmalı.

hafızamı kaybetmemiştim sadece puslu kıtalar halini aldı anılar. dilimin ucunda bir çokları var ama onları çıkmaya ikna edemiyorum... gökyüzüne bakıyorum, aradığım güzelliği sona saklıyorum, gözümü en uzak noktaya kaçırıyorum. yıldızlar şehrin ışıklarından uzakta çok daha güzel. yavaş yavaş başımı ona çeviriyorum, ışığı benliğimi ele geçiriyor...

ama ama..
ama o da yarım, tıpkı benim gibi.

kendini tamamlaması için tam 14 minik güne daha ihtiyacı var.

sonra?
sonrasında yine kaybolacak, unutacak kendisini.
yarım olsa bile bilecek oralarda olduğunu.
benim bu süreçte kendimi bulmam mümkün olmayacaktı biliyodum.

“daha çok zaman lazım.” ağzımdan istemdişi çıkmıştı ve kendi sesimi duyunca gerildim sanki aramak istemediğim bir şeyi bulmuş gibi.

zaman...
onu tüketeli biraz oldu sanırım.
her şey karşılıklı değil midir zaten.
“*geç geç geç geç bunları geç” dedim kendime.

buluşma vardı
ve bi tarih..
beni bekliyor üstelik dolunayda...
kim bekliyor.

ama ben daha köprüyü geçmedim.

hala bekliyor mudur?
kim ki o?
anılar. uyu uyu düşünme.

Æ

“bazen şanslıysan o terli çarsafların altında sevgi kırıntısını bulursun”

o nerde?

bu sözlerle uyandım. söyleyen kim ve nerdeydi.
lanet olsun güneş bile canımı bu kadar yakmamıştı.

hızlı düşünemiyorum tepki veremiyorum şu an.
artık dönmeliyim, lanet yere geri dönmeliyim.

orası?

lanet bi bilmece gibi.
“hep paylaşmak istersin ama paylaşırsan sana kalmaz.”

cevabı sır, söylemem ne olduğunu.
kendimden saklıyorum.
kimseye söylemezsem deli sanmazlar ya beni...
bir kırıntı daha eklendi tabağıma.

ama ben hala köprüyü geçmedim.

*farkettim de yazamıyorum. umarım yeniden baktığımda anlarım demek istediklerimi.

bir gün daha geçiyor
dolunaya 13 gün.

kan dolunay

13 günün sonu geldi.

“dolunay”

karşımda her zaman olduğu gibi büyüleyici. dünyaya karşı her şeyi başarabilecek ben, ona karşı zayıf gibiyim.

köprünün başındayım yine, her şey son bıraktığım gibi. düşüncelerin beynimi kemirmesinden sıkıldım.

‘ilk adım köprüden geçerken’

saflık her yanıma sardı, ardından koca bir boşluk.

‘farkında olmadan ilerlemişim köprüde. devam ettim.’
şu an farklı bi filmdeyim, içimde yankılanan cümleler var.

kandım.

yalanlara,
gerçeklere,
hayallere.

damardaki kandım kimine göre.
onunkisi ile ilgilenmediğim sürece sorunu yoktu,
aksi halde sonu hazırды.
saf kandım. sade kan!

köprüye döndüğümde içimdeki sinir, hırs ve kibire kendim bile inanamadım.

‘sadece devam ettim’

başka bir filmdeyim sanki...

yine bir dolunay,
huzur var burada.
bir nefes çekiyorum havadan,
yanımda ‘o’ var, bakmıyorum kokusu yetiyor.
yıldızlar bu kadar parlak mıydı en son gördüğümde onları?

gözlerimi keşke kapamasaydım, yine geri dönmüştüm.

‘devam ettim’

hiç bir şey olmadı.
demin yaşadıklarımı düşündüm, yine bir sınavdı.
sınavlara dahil olmak istemediğim için ‘ben’ olmuşum.

ama yine de varlardı, hep olacaklardı.

'köprünün sonu'
bu ben değilim. açlık da neyin nesi?
bu susamışlık ve doyumsuzluk?

benliğimden kalan son parçayla geri dönüp
köprünün karşısına baktım.

orada bir ben yoktu.
ben yitmiş miydim,
kendimi mi bulmuştum?

artık çok geç sanırım.

bu ben değilim.

buralarda lanet insanlar vardı beynimi kemiren?
nerede onlar?

hain bir gülümseme ve avın başlangıcı...

riya

sesimi duyan yok mu?
hey! buralarda beni görebilen yok mu?
lanet! lanet! lanet olsun!
hatırlamadıklarına lanet olsun!
hatırladıklarına da lanet olsun!

kendi hapishanemdeyim.
aklım bana oyun oynuyor her zamanki gibi...
peki niye hep kaybeden ben?

yitik ruhum ebedi lanetiyle dalga geçiyor,
bitmeyen hikayeler aklıma tecavüz etmekte hala ısrarlı.
dinmeyen acılar görmemi engelliyor yine.
yorgunum.
sonsuz bir yorgunluk benimkisi.

özelsin derler, yalancılar.
sonsuz kapılı bir evde dolanıyorum,
her oda içinde yarım bir cümle.
birleştirmek mi zor cümleleri,
kapıları açmak mı?

hayatın kafiyesi olur düzeni vardır,
bu halde hepsinden yoksunum.
kaos bile düzen kuramamış bana,
karalamalarım kifayetsiz.

sen mi değiştirecektin beni (!) sen kimsin ki?

neyse boşver.
bir parça daha buldum eskilerden...
yine de yoluma dair bir iz yok.

1-1-1

karmaşadan kurtuldum
saymayı bıraktım
aramayı bıraktım
bulunmayı da beklemiyorum
pişmanlık uyandırması beklenen bir takım
cinayetlerden sorumluyum
evet...
sorumlusu benim ama pişman değilim, olamam da.
ilk kurbanım ve kendime geldiğim andaki sırtışım doğallığın resmiydi.

yitişkin

sonsuzluğumun farkedilmesi toplum içindeki gizliliğimi başka bir boyuta taşıdı
bugünlerde. suratım unutulana dek yine yitişkin bir birey gibi davranmak
durumundayım. fikirlerimi kafamdan çeken güçlerin varlığını yeni farkettim
özgür gezdiğim ormandan kalabalığa yeniden karıştığım günlerde.

biraz susacağım artık.
söylenmeye bile yeltenmeyerek birkaç adım birkaç adım
bir
kaç
adım
hatırlanana kadar
susmayı ebediyete karışmamayı tercih ediyorum.

ilk yudum

ne kadar az konuşsam o kadar çok konuşuyorum
ne kadar çok sevsem o kadar az seviyormuşum gibi oluyor
tersleri hep düz yaşıyoruz
sevdiğimi söylemiyorsam en dibine düşmediğimden
söylüyorsam da en dibinden çıktığımdan
yüzüyorum yüzmeyi billmeden
akıntı var akıntı yok
duruyor gidiyor biraz daha duruyor
en çok ben içmiyorum
en çok ben sevmiyorum
en çok ben konuşmuyorum
en çok ben susmuyorum
en çok siz yoksunuz

bundan daha azsanız eğer
siz yoksunuz
beni de yok ediyorsunuz.
keyfim yerinde belki de delice yükleme lazım ağzımı kapatmam için
ama
bu
daha
ilk yudum.

eksik

ışık içinde karanlık zifir, gece vakti gölgeler yitik
med uzakta, ben ondan uzaktım.
eller dokunuyor, sözler değil
hissizim.
odalardan biri yine bedeni sıkıştıran

parlantı

kayıp sayfaların arasında buldum kendimi.
en önemlisi ise yeni bir neden bulmam oldu
pişmanlıklarımın ve geçmişimden arınmak için
ay eskisi kadar parlak görünmüyordu lakin aynıydı
sadece bulduğum parlantı onu gölgede bırakıyordu
asırlardır olmayan olmuştu,
ait olmuştu
adamıştı
adanmıştı
ve bunu yitirmeyecekti.
mutluluk sonsuzsa vardım
varlığım gerçekte
varlığım gelecekte
kendimin ötesindeyim.
hiç olamadığım kadar benim ve bir başkasıyım
ufak bir parlantıyım
Med ve Benim.

karayel durulmaya başladı.
yerini sıcak meltem rüzgarlarına bıraktı.
ay tutulması var bugün ve aslı bir tebessüm yüzümdeki.

son

HII
bir dikiş bir ilmik
hayretli güne gül yine
bir gülüş bir ilmik
esen rüzgar teninde
bir bakış bir ilmik
gündüz gece seninle
bir dilek bir ilmik
filizlenir kalbinde
bir diken bir ilmik
sevdikçe batır dibe
bir ilmik son ilmik
sallan sallan bak kendine...